

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An Superior possit sola pœnitentis peccata reservata audire, & ab
illis Sacramentaliter absolvere, & pœnitentem ad inferiorem remittere,
absolvendum ab aliis peccatis mortalibus non servatis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

rum, nisi hæc exprimantur; nam si pœnitens subditus bona fide confiteatur suo Superiori, eique latebras cordis sui detegat, quantum scit, & potest, jam censetur facere, quantum est ex se, ut Superior adhibeat remedia ejus conscientiaë necessaria, talique manifestatione possit esse contentus ad eum à vinculo liberandum; & licet pœnitens expressè non postulet sibi reservationem tolli; tacitè tamen, & interpretativè petit, quatenus petit à peccatis absolvi quoad fieri possit; Confessarius verò, ut pœnitenti faveat, & consulat, huic voluntati acquiescere censetur ex benigna Doctorum interpretatione, ut notat Coninch *D. 8. dub. 12. Concl. 5.* Et hinc nec Suarezianæ limitationis reliqui DD. meminerunt, nec eidem subscribunt, sed generaliter, & absque distinctione loquantur.

239 Ad 2. Q. An Superior possit Sacramentaliter absolvere pœnitentem à reservatis tantum, & illum ad inferiorem remittere à non reservatis absolvendum? Affirmativam sententiam tenent Navarr. *cap. consideret, §. cautus, n. 12.* Cajetan. *V. Confessio, condit. 10.* Paludan. *dist. 17. q. 5. a. 1.* Emm. *Sà V. Absolutio, n. 24.* Henriq. *l. 6. cap. 15. n. 4.* Uterque Sotus, Gerson, Richard. & alii. Moventur 1. Quia in Ro-

mana Ecclesia viget consuetudo, ut auditis solis reservatis absolutio concedatur, quam consuetudinem improbare, ac damnare non oportet, ut infert Cajetan. *l. c. 2.* Quia quamvis integritas Confessionis sit de jure divino necessaria ad absolutionem, potest tamen ea omitti ex rationabili causa, qualis etiam est ordinaria Prælatorum occupatio & negotia, propter quæ proin omitti poterit, & auditis solis reservatis ab eis concedi absolutio.

Verum sententia hæc communiter ab aliis rejicitur non admittenda, nisi in casu rarissimo, & ex causa gravissima, ut si Prælatus gravissimo negotio occupatus nequiret se ab eo expedire, nec subditi Confessionem per se audire, nec subditus ob necessitatem communicandi commodum tempus expectare posset. Ita Suarez *D. 31. S. 1. Vasq. de pœnit. q. 91. a. 3. dub. 10.* Dicastill. *tr. 8. D. 11. dubit. 13.* Palao *tr. 23. D. un. p. 15. §. 5.* Coninch. *D. 7. dub. 9. à n. 80.* Laym. *l. 5. tr. 6. cap. 12. C. Lugo D. 20. n. 76.* Adrian. Sylvest. Canus, Rodriq. Henriq. Reginald. Bonac. Sayr. aliique complures. Ratio est, quia integritas Confessionis est de jure divino, atque adeò servanda; nisi rationabilis, & gravis causa excuset: atqui, ordina-

ordinariè saltem, nulla talis causa adest, nec adeste potest, ita dimidiandi Confessionem; nam occupatio Superioris tanta esse non præsumitur, quin possit integrè audire pœnitentem, præsertim cum unum ex præcipuis negotiis Prælati sit, Confessiones subditorum audire, & medicinam peccantibus adhibere. Præterea esto quòd ob occupationem aliquam occurrentem non possit audiendæ Confessioni integræ vacare; at potest non Sacramentaliter absoluerè, sed remittere, & relinquere confessionem Sacramentalem inferiori Confessario, vel à principio in totum vices suas alteri Sacerdoti committere, de cuius prudentia, & scientia æquè benè confidat, sicque necesse non erit dimidiare Confessionem, & impendere absolutionem suprâ Confessionem non integram. Unde

Ad consuetudinem in contrarium allegatam respondent aliqui, eam esse paucorum contrariam opinionem tenentium. Sed meliùs alii id negant cum Sylvestro, qui fuit Pœnitentiarius in Basilica S. Petri, & testatur oppositum, nec hodie, teste Lug. est talis consuetudinis vestigium.

Nec locus potest esse praxi; quia reservata, ob quæ Romam venitur, sunt reservata Papæ ratione R. P. Leonardelli Soc. Jes.

tionis annexæ censuræ, quâ sublata extra forum Confessionis tollitur omnis reservatio, atque adeò frustra dimidiabitur Confessio Sacramentalis, si sufficit absolutio ab Excommunicatione. Unde usus, ac Stylus Romanæ Curia, ut notant cit. DD. est duntaxat circa absolutionem in casibus Papalibus habentibus annexam Excommunicationem Papæ reservatam; Ubi non audiuntur reservata, ut Sacramentaliter absoluantur, sed audiuntur, ut sublata censurâ, & salutarî pœnitentia imposita, Confessario ordinario remittantur Sacramentaliter absolvenda.

Ad 3. Q. An concessa per Superiorem, vel ejus delegatum absolutione à casibus sibi in Confessione declaratis, tollatur illorum reservatio, tametsi absolutio invalida fuerit & nulla? Ratio dubitandi est, quia delegatus nequit tollere reservationem, nisi mediante absolutione Sacramentali, qualis non est illa, in qua pœnitens absolvitur indispositus.

Nihilominus Sylv. V. Confessio, 1. q. 19. Cajetan. V. Casus, Suarez D. 31. S. 4. n. 9. Lug. n. 106. Palao l. c. Coninch. D. 8. dub. 12. Concl. 3. Dicastill. ad dub. incid. 3. n. 169. Valq. Henriq. aliique communiter affirmant tolli reservationem, & pecca-